

అద్దంబుల బాలమ్మ

శ్రీవిలంబి*

స్వభావపూలు తలలా వెట్టుకుని వచ్చగా కూనిరాకం తీసుకుంటూ ఒక చోట కూలబడింది కమల ఇంకెలా వంటింట్లోంచి అమ్మ కేక వేసింది. పరుగెత్తుకుంటూ ఒక తీరంలో వంటింట్లోనుండి దగ్గర నిలబడింది.

‘ఏమిటే అలా నిండున్నావే? అంతా పిన్నిగాని పిలుస్తున్నాను, విశపట్టాలా? అం అమ్మ.’

‘ఎవరూ? పిన్నిగారా? వివశశ్శే అమ్మా! వెళ్లిపోనా నుండు? అంటూనే కమల పక్క వాటాలోకి పరుగు తీసింది.

‘పిన్నిగారూ, పిలిచారా?’ అంది.

రాధమ్మగారు జడ వేసుకుంటూంది. ‘అవునో, ఏమీ తోచా, యేం చేస్తున్నారో చూద్దామని పిలిచాను. కూచో—’ అంది. కమల కూచుంది.

‘నేనూ ఇప్పుడే జడవేసుకున్నాను పిన్నిగారూ! ఇంట్లోనే కూచుని యేం చేద్దామా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఇంకెలా మీరు పిలుస్తున్నారని అమ్మ చెప్పింది. నంటి యిందా పిన్నిగారూ!’

‘ఆ. అయినా. ఇంక దీకటి వడవేసుకోవాలి. మీ బాబాయిగారు రాకడం తోనే యింత తివడం, నిద్రికోడం’ అంది రాధమ్మగారు. కమల మెల్లిగా నవ్వింది.

‘అవునుగాని కమల! మొన్న నచ్చిన నంటుని సంబంధం యేమయిందో...’ కమల పిన్నిగారు తల వంచించింది. ‘హండీ, పిన్నిగారూ. వాకు తెలిసే’ అంది.

‘ఏం నంగవచ్చివే, కట్టుందగ్గరే ఇంకా మాటలు నడుస్తున్నాయని మీ అమ్మగారు చెప్పారే’ అంది రాధమ్మగారు, జడవేసుకోవం పూర్తి చేసుకుంటూ.

‘మరి తెలిసే అనుకుందారే? పెంకగా, కొంటెగా అంది కమల.

‘అబ్బాయి నీకు నచ్చాటే కమల!’

‘మీరంటా మాట్లాడితే నే వెళ్ళిపోతా బాబూ’ అంటూ కమల లేచింది.

‘పిడి నీ పిగు పెగతరగా! కూళ్ళోవే—యేం వేమలు వేస్తావు గాని—’ అని రాధమ్మ పిన్నిగారు కమల భుజం పట్టుకు కూళ్ళో వెళ్ళారు.

‘మరి మీ రటాంటి మాటలంటే—’

‘ఏమన్నా నే, మరీ చోద్దొం. బానిలే నీ కంఠ ఇవం లేకపోతే అలాగే మానివేసాను. నీ మొరన్నీ గురించి నాకెందుకు ఊను!’ కమల యేం మాటాళేను.

రాధమ్మగారే మళ్ళీ ‘ఏమీ! నీకు డాక్టర్ కావాలా? పీడర్ కావాలా? కోగకో’ అంది.

కమల ముందు జవాబు చెప్పగూడదనుకుంది. కాని కొంటెతనం మాపుదామని ‘డాక్టర్ కావాలి!’ అంది.

‘అసీ పిడుగా! ఊగవచ్చేందరూ యాక్కర్లేనీ!’ అంది రాధమ్మ— కమల బుగ్గ పొడుస్తూ.

‘లేకపోతే యేమిటి పిన్నిగారూ! మీరు కూడా!’

‘అయితే పిల్లవాడు అంత ఎత్తగా లేడు కదా—’

—కమల సాని చెప్పకుండానే పగు గతుకు బొదానునుకుంది. ఈసంగతి ముందుగానే గ్రహించిన రాధమ్మగారు మటుకు ఆ ప్రయత్నం వదలలేదు.

‘బానిలే—మొరన్నీ గురించి నీలా నీవే ఆలోచించుకో. వాకు చెప్పక్కర్లేవులే’ అంది—ఆమె.

కమల మరింత పిగుతో ముఖంకింది దిండుకుంది. ఒక్కసారి కళ్ళు మూసుకుని అంతర్గతంగా చూచుకుంది. మొన్న వెళ్ళి చూపుకు వచ్చిన నుండ్రావు కళ్ళిల్లో మెదిలాడు.

కమల ఆ కళ్ళ ర్య పోయి కళ్ళు తెరిచి చూచింది రాధమ్మపిన్నిగారు జడవేసుకోవడం పూర్తిచేసి గిట్టిన మటుకుంటోంది. తనవేళే చూస్తోంది. లోతుగా చూస్తున్న ఆమె కళ్ళిలోకి చూస్తుంటే యెండుకో కమలకు భయం వేసింది.

‘ఏమిటి పిన్నిగారూ అట్లా చూస్తున్నావో’ అంది.

ఆమె గాని మె తిగానవ్వొంది. ‘నీ చేపలు చూసుంటే నవ్వుకోక మరంకేం నస్తుంది? కమలకు అరంకాలేను. తనేం అనుచిరింగా ప్రకరించంలేదే!—అనుకుంది. ఏం మాటాడాలా తెలికుండా పోయింది. ఇంకెలా పిన్నిగారే మళ్ళీ ‘కమల, నిజంగా చెప్ప—’ అంది.

‘ఏమిటండీ’ అంది కమల రిక్కి చడ్డలు. ‘నీకు డాక్టర్ నే చేసుకుండా మని ఉందా?’

—నుండ్రావు యం. డి. డి. యస్. ఫైనలియర్ దడువుతున్నాడు. అమ్మాయి ఈ కుర్రవాడంటేనే కాస్త తల పూపుతున్నట్లు వున్నదని కమల అమ్మగారు ఆమెతో చెప్పారు.

‘పిన్నిగారూ! మీరు వెళ్ళి గొడవ మాట్లాటం మానేయ్యకపోతే నేను మీతో మాట్లాడం మానేసాను’ అంది కమల కాస్త పీరియస్ గా ముఖంపెట్టి.

రాధమ్మ పిన్నిగారు నవ్వింది. నవ్వుతూనే ‘ఎన్నాళ్ళు నున్నావులే. ఆ చూసుముళ్ళూ పడేవరకేగా! ఇంవారే ఎరికోసం మాట్లాడినావు!’ అంది.

పిన్నిగారు వెళ్ళి ప్రస్తావన మానే న్యదని కమలకు కూడా అయింది. తక్షణమే అక్కణ్ణించి లేచిపోదా మనుకుంది. ‘కాని అలా లేచిపోతే యేమన్నా బాగుంటుందా? పిన్నిగారు యేమన్నా అనుకోవాలి?’ అనుకుంది. అయితే కూర్చున్న కొద్దీ ఆమె వెళ్ళి గొడవలే అనుకుతాను. అప్పుడింకేం చేసేటే? ఆమెగార్ని కాస్త యీ దారు తిప్పించి మాట్లాడినీ?

ఆమాట అప్పుడెంకోసం ఎంతో కోరికగా వేచివున్నట్లు ‘పిన్నిగారూ, పిన్నిగారూ. మొన్న నీని చూచు వెళ్ళాం మాచారూ. అంగులో ఇద్దరు కొత్తి యాకరున్నారండి అంది. కొంపదీసి నవవ్యా య్తాని గాని వేమించ లేదు గదా!’ అంది పిన్నిగారు.

మర్నాడు మొదటికివచ్చింది — అనుకుంది కనుక. 'భీ! ఆవయాకరిండి!' అంది సిగ్గుగా.

'ఆ యాకరి వుండగా కనులా! నాళ్ళు యాకరినా అయితోగా' అంది సిగ్గుగా; కాంచోజమన పుస్తకాల దిద్దడోరణిలో.

వినియితే యేంలాభం, కనుక ఎక్కువారితో. మర్నాడు సంతోషం పెళ్ళిళ్ళ వైపు వెళ్ళు వెళ్ళు వెళ్ళింది.

'వెంటా అమ్మ పొనూన్నట్లుండి ఎందుకో కనుక్కువస్తాను' అంది కనుక. సిగ్గుగా తలవూసింది. కనుక ఒక్క ఉగాకులో యింతోవచ్చింది. అమ్మకు ఇవారికి గండం వడిచింది. అనుకుంది. కాని యీ గండం యింకా యెన్నాళ్ళు గడవాలో — సిగ్గుగా తలవూసింది. ఆ నూనూముట్టా పడేదాకా యిది తనకు దిండిన గండమే యేలావుంది.

ఆ నూనూముట్టా ఎంత తొందరగా పడతాయి — అనుకుంది కనుక. డాక్టర్ నుండ్రావు — అబ్బ, ఆ నూనూముట్టా వినియోగం వుండే మెళ్ళో గంగనూతం కట్టేస్తే యింత పక్కటి పిన్నిగా

తనతో వేళ్ళాళ్ళా ఒక పక్కలు వెళ్ళుటానికి వీలేను. అప్పుడే తన డాక్టర్ నుండ్రావు అనేసుకుంటూంది మనస్సులో ఇంకా ఆ అబ్బాయి (కీ) ప్లాం లీయర్ దిగువుకున్నాడు! ఇంకా సరీక్షణ వాకుళ్ళాల్లోను. పరీక్షణ వాళ్ళాల్లో పేరెన్టీ బాగా రాయలి. ఫసుకానుగా ప్లాంకు కోవాలి. అప్పుడు తన వూళ్ళో ఆపలేటూలోనేవా? (పాకి నువెడితే నన్ను జనమండనూ డాక్టర్ నుండ్రావు గారి భార్య అంటాగా! అబ్బ! తిలగకుంటేనే యింత మనురంగావుం రేపు - రేపు - సిగ్గుగాన చెప్పినట్లు, అనూనూముట్టా పడేతే తన డాక్టర్ నుండ్రావు భార్య అయితే యింత తోత వాయిగా ఆనందంగా వుంటుంది తనకి ఒహా! మనస్సుయొక్కో గాలిలో తేలిపోతున్నట్లుంది. ఆసంతోషంలో కనుక ఒసారి కళ్ళుమూసుకుని విద్యుతుత్వం ఆనంద విచ్చింది. కళ్ళు యిలా రెప్పలు వార్చిందో లేనా అనుండ్రావు ప్రతిమ అమృతదీపము కలిపింది వెడల్పాటి నుగుగు. ఉంగరాల జాతు, కొంతో నుక్కు నీన్నడం, అప్పుంగా అందింగా నుకువారంగావుంది. కళ్ళల్లో చిలిపింపం, చిలాకింపం తొంగి

మానున్నాయి. అబ్బ! ఎన్ని సార్లు తలెత్తుకున్నా తన వోగంటితో రెండుసార్లు దొంగతనంగా మాచినూపమే కనిపిస్తోంది నుండ్రావు విజంగా నుండననే! ఇంత తరకూ మాచిన నెళ్ళికోడుకు లండనూ ఒకప్పు ఇంకో ఎక్కు అరిపించింది. మొటమొదటివారి మాచిన పప్పు చే. ఆ విషయం, రెండోవారి మాచిన పప్పును ద్రుత పడిపోయింది కూడా! అంగుకనే నుండ్రావంటే తనకు ఉత్సాహం మానయి ఏర్పడాయి. నుండి అచలాకింపం, మానూనూచి, అంతేగాని వాళ్ళ ఆస్తి, ఆతిని ఎం. డి. డి. వో. మాచికాడు. అన్నీ తనకేం అవుతే?

పిన్ని గారు తన్ను వుడికించటానికి మాస్తోంది. తన నుండ్రావంటే ఇప్పపట్టలు అమ్మ చెప్పిందట! అమ్మకునుటుకు తన చెప్పిందా? ఆ మేల్ గ్రహించింది! అంతే, మాపులు అయినోయింత తర్వాత 'ఏమే వినుంటావు?' అంది అవని లోపలికి తీసుకువెళ్ళి. ప్రతిసారి యిది నూనూలే. తన గిగుక్కువ తల వెంకె తిప్పుకుని తన గదిలోకి వెళ్ళి మునుగు బిగించు కొని పడుకోవడం ను నూలే. కాని యీ

పారి, యిలా చేయగలిగిందా? ఎలా చేసుంది ఆ విధంగానే తన కళ్ళుగా, కనుకాసలో స్పష్టంగా మెచ్చుతుంటే: మెరి గా విద్వయంకొనవు ప్రార్థించుకుంటానీ, అన్నవోళ్ళో వాలిపోయి ముఖాన్ని కనుపులో దాచుకుంది. ఎందుకలా చేసింది తనకి ఏమాతంకే తెలుసు? ఆ యి నా యిప్పుడెట్లా తెలుసుకుంది? ఆప్యజే యి ప్రశ్నిచేసుకుంటే బాని తెలిసేసేమా! తెలిసేసేం. తేక పోతేనేం-జరిగిందది! పిచ్చిపిల్లా, నల్లిని గాలో కూచో! అంది అన్నవెనుకే కొప్పి గ్లాసులుకొచ్చి చెలికిచ్చి, తన వాన్న గారి దగ్గరకి పిచ్చింది. వాన్న గారితో తనకు కొద్దిగా వివరణలు 'అన్నయ్యకేమో నచ్చి వచ్చే వుంది!' అని చెప్పింది. ఇది వంకొత్తయేం అనేది? 'ఏమో! దానికి నచ్చివెలుతున అయినా వాకే ఆ అబ్బాయి అదో రకంగా కనిపించాడూ! అనేది కనూ!

అన్నజే అనుకుంది తన యి ఎంబంధం తికి తిప్పకుండా నిశ్చయం చేసానని! మాచుకోదం అయింది. ఊకి వెళ్ళి యేం ఏంకటి ఉ తింం ప్రాచున్నాను. ఇతరకి అనబడే వాకి మూడో వాటికీలా ప్రాచునీ ప్రాచాగు. 'పిల్ల నచ్చింది. కట్టుం కొనుకొనిన నుం మూట్లడుకోకదానికీ గానలసింది! అంటూ ఉ తింం రానే వచ్చింది.

'ఆ! నచ్చకేం చేస్తుంది. రత్నంలాటి పిల్ల' అంది పన్నీ గారు తనబుగ్గులు నిమిరూ! ఏమిటి అమె గాగ తనను చిన్న పిల్లలా లాల్చింది, అనిపించింది. అప్పుడు బుగ్గులు ఎగువెక్కాయి. కిగ్గులును కొచ్చింది తు కన తనదలోకి పగ గ తి అద్దంలో ముఖం చూచుకోవడంకొని దావాలిపోయింది.

ఎలాగైతే నేం పిచ్చి గారి దగ్గరకుంచి తిప్పించుకువచ్చి తన ఆలోచనలో కూరుకు పోయింది కనుల, అద్దంమందు కూచుంది. అద్దంలో తన బొమ్మ కనిపిస్తోంది క' ప్ర గటిగా మా సే ఆ నుండ్రావు బొమ్మ కని పింగపాగింది. మరి కౌ స నిదానించినా సే రెండూ కనిపించాయి. ఏమిటి చిత్రం! కను లకు పంకోవం. అవందం, అన్నీ వెలుకుగా వచ్చి వాయి. ఉక్కరికిక్కరి అయిపో తోంది.

అబ్బ! అందినూ తనవేపు కిటి గ మా ల్లమే! ఈ నాలుగు గోజాలూ కౌ స ఎటూ చెళ్ళికుండా తన గనలోనే తల వ్రాచుకు కూర్చుంటే, ఆ తరవాతి ఇంక తన్నీ గురించి ఎర్రకి పట్టగా. తిన్న ప్రేమతి నుండ్రావు అయినాకే తనె కనూ ఉడికించలేదు, ముఖ్యంగా రాధయ్య పిచ్చి గారు.

కనుల యిలా ఆలోచనా పరంపరలో వ్రాగడలాడుతోనే వుంది.

రాధయ్య పిచ్చి గారు 'ఏమింటి వదిలగా యా ఏం చేసున్నాడు? అంటూ లోపలికి వచ్చింది.

'యూ తిల్లి' అంది. కంది, కూళ్ళోండి అంటోంది.

కనులకు తనగదిలోనుంచి వాళ్ళ మాట లన్నీ వివరణకూనే వున్నాయి.

'అయితే వాడెవ గారు! కన్నాయి పెళ్లి ఏమిటం ఏం సేస్తారు? వాకినున్నా దిగి వచ్చారా లేదా? అంది పిచ్చి గారు.

'లాంఛనాన్నీ తగింమకుంటాంగానీ, కట్టుం పదివేకు తిక్క వై కే లాభం లేదన్నారట నదివా!

'మగి మీరెవ న్నా గు?'

'అనునగా ఎంతి ఎం. బి. డి. యన్. ఆయినేమటకు, పదివేకట్టుం దారబాసే తనాత్తు మా కక్కడందివదివా? పిల్ల నచ్చింం ప్రధానం అని ముంకు అన్నా గదా అని మాపులకి తీసుకువచ్చాం--'

అయితే ఆపంబంధంవొగులకున్నేనా?'

'అబ్బాయికి పిల్ల నచ్చిందిట! అంకుని కట్టుం కూడా అకిగింకొకారమే యిచ్చేయి మని అంటున్నా గు!'

'పిల్ల నచ్చినప్పుడు, కట్టుం ఏమిటం యింతిచ్చింం వెంకుకన్నా వాళ్ళికి?'

'చచ్చమేమో కిలవాడి ప్రమేయం! కట్టుం కొనుకొనిన తిండ్రి గారి ప్రమే యం! ఇద్దరిలో ఎవరిమాటకీ విలువెక్కు వంటాగు?'

'నచ్చినపంబంధం నాకొకటకు వొగు లకుంటారా? అయినా మీరెం త తని గా

నాళ్ళాగు?'

'నికీమా అయిగునేంకు వేరగారివద్దొకే వా చేసే గానీ ముంకునుంచి పాటపాడుకున్నా గుగా వావా! అంతికంపే యింకేంలేదు.'

'అయితే నిశ్చేంలాంటి పంబంధం వొగులకుంటారా నదివగారు!'

'అంతికంపే దాకినిటివదివా! పిల్లకి పిల్ల వాడువచ్చాడు. పిల్ల వాడికి పిల్ల కచ్చిండ్రి కేననుకే కట్టుం అంక ఉ థ య ప్రా నచ్చిలేగు!'

'పాపంకనుల యి అబ్బాయింపే మూల పడించని చెప్పాగుగా! ఏంబానపడుతుంది?'

'కలిసరాని వాకి బాధకడి మటకు ప్రయోజం ఏమిటి నదివా! అయినా క్కరి పిల్ల దానికేం తెలుసని? అంత కంటే అంద గాళ్ళని మాపిసే మరంత మరసిపోతుంది! వాళ్ళి వాన్న గారు అప్పజే మకే రెండు మూడు పంబంధాలు వాకీలు చేసున్నా గు! అంద కనుల తిలి.

'కనుకే నుంధి నుంధి గా కళ్ళు మూకు కుంది చిత్రం! నుంది రావు బొమ్మ కని కళ్ళేగు. ఎవరి బొమ్మ కనికేదు అంతా కళ్ళిగావుంది వల గా ఎక్కటిలోగే వుంది. అనునానం కేసి కళ్ళు తెరిచి అద్దం లో చూచుకుంది. అక్కడా అంకే తనబొమ్మ కనిపించింది. మరింకే కని కళ్ళేగు. ★

కుటుంబంలోని ప్రతి ఒక్కరికీ చాలా మంచిది

శ్రీమద్రోహిణి విచారించగం వేవ భావతో ఇంకెవ మంగరంకో కనూడ వేయండి మార్గో నల్లు అతి లేక తర్వాతికి కాదా తరకగివది మార్గో నల్లును వికేవంగా వచ్చే నుగ ఎర్ర రంగులోనికి పోయి తర్వాతి అన్ని రోహంమంచి కురకరవగంది. తర్వాత వేవేవచ్చుడు ప్రతి మంబంకోవ పరిక వేయి తరివ మార్గో నల్లు తిమ్మ మరంత వరికరం. రోహంక తర్వాతంగావ వువగంది.

మార్గో నల్లు

రి కంకల్తా కెమికల్ కంపెనీ రిమి యర్, కంకల్తా-29.
 మనీష ఇండియా ఆఫీసు: రి/149, ప్రాజెక్టు, నల్లకాసు-1.